KÄRLEKEN ÖVERVINNER ALLT.

Av G. B. McCUTHEON

24) (Forts. föreg. nr.

— Om ers höghet vill undvika det, så lyd mitt råd och begå ej några mord. Lej någon annan person ,till att utföra dem.

Ett ögonblick sågo de båda männen skarpt på varandra, därpå skyndade fursten så fort ut ur cellen, som om han velat fly från någon fruktansvärd fara.

Kvinnox låste nu celldörren, stoppade på sig nyckeln, rev eld på en tändsticka och bad fursten gå före honom uppför stentrappan.

Greenfall läste emellertid med klappande hjärta och djup rörelse de rader prinsessan Yetive skrivit till honom.

"Kvinnox skall hjälpa er att fly i natt. Jag bönfaller er om att fly. Ert liv är mer för mig än allt annat. Gabriel kan ej skada mig med sina historier, ty de komma ej att bli trodda. Kvinnox säger, att mitt folk skola slita honom i stycken om han vågar yppa något. Jag vet ej, hur jag skall kunna leva till den stund, då jag fått veta, att ni är i säkerhet. Detta blir den längsta natt jag någonsin upplevat. O, att jag blott kunde vara säker på, att ni vill göra, såsom jag nu bönfallit er om att göra. Tänk ej på mig utan rädda er! Jag vill gärna förlora allt, blott ni blir räddad!"

Han smålog sorgset då han läst denna sista sats. Om han tills nu haft en tanke på att låta henne ensam bära följderna, så försvann den totalt sedan han läst brevet.

— Min stackars lilla älskling jag skall rädda er från allt det som nu hotar er, om det också skulle vara på bekostnad av mitt liv, mumlade han under det han vid ljuslågan av lyktan brände brevet.

XXV.

Nästa morgon rådde det liv och rörelse i Edelweiss. Långt innan den timma var inne då det dokument som skulle skilja norra och södra Graustark åt skulle undertecknas, såg man stora människomassor på gatorna. De hade kommit från bergstrakterna från dalarne i söder och från slättbygderna i norra och södra Graustark. Alla sågo dystra, sorgsna och harmsna ut.

Redan innan klockan var nio styrde dessa människoskaror sina steg mot slottet. De stannade utanför parkmuren under avvaktan på nyheter från slottet. Trots allt fanns i dessa människors bröst ett svagt hopp om att i sista ögonblicket något skulle inträffa, som skulle rädda Graustark från vanära och ruin.

En fyrdubbelt så stark skyddsvakt, som vanligt erfordrades för att förhindra folkskarorna att tränga in i parken.

Alla butiker ,i huvudstaden voro stängda.

Det såg ut som om hela nationen samlats utanför parkmurarne under avvaktan på det tillkännagivandet, att prinsessan Yetive undertecknat det dokument, vari hon avträdde till Bolaroz halva sitt land och hälften av sina undersåtar.

Männen och kvinnorna från norra Graustark, som så snart skulle nödgas erkänna fursten av Axphain såsom sin suverän, gräto av vanmäktigt raseri över sitt sorgliga öde och männen och kvinnorna från södra Graustark gräto av deltagande.

Kort före klockan nio red Harry Anguish beledsagad av sin skyddsvakt upp till slottet. Kapten Dangloss red vid hans sida.

Knappt hade de kommit innanför parkportarne förrän en kavalkad av ryttare kom ridande ned mot parken. Det var en skara ädlingar från Axphain vilka tillhörde furst Bolaroz svit, men över natten bott på hotell Regentez.

Folkmassan utanför parkportarne mottog dem med visslingar och förbannelser.

De smålogo åt dessa vanmäktiga bevis på hat, men kände sig dock glada när de väl kommit innanför parkportarne och sålunda fått en barriär mellan sig och den förbittrade folkmassan.

Furst Bolaroz, hertig Mizrox och prinsessans ministrar befunno sig sedan föregående eftermiddag i slottet.

När prinsessans kammarfru och kammarjungfru vid sjutiden på morgonen såsom vanligt gingo till hennes sovrum för att väcka henne och vara henne behjälpliga vid hennes toalett, funno de till sin överraskning ingen vaktpost stående utanför dörren. Inkomna i rummet funno de prinsessans bädd orörd och sågo ej en skymt av henne. Utom sig av oro skyndade de nu att söka överallt. De funno henne fullt påklädd och insomnad på divanen i hennes budoar.

Så fort hon blivit väckt var hennes första göra att skicka efter kapten Kvinnox.

Det dröjde ej länge förrän den lakej som fått detta uppdrag, återkom med den förklaringen, att han ingenstädes stod att finna.

Detta lugnade den ångest hon hyst för Greenfalls skull, ty Kvinnox frånvaro kunde enligt hennes mening blott ha en betydelse, nämligen den, att han varit Greenfall behjälplig att fly och att han nu tillika med denne befann sig i S:t Valentins kloster. — Nu, då denna börda blivit lyftad från henne, motsåg hon med sorgset lugn allt det som väntade henne denna förskräckliga dag. Hon hade räddat Greenfall och var nu villig betala priset därför.

Förberedelser vidtogos som bäst för den förestående betydelsefulla transaktionen inne i tronsalen. Två hov skulle där rivalisera i prakt och glans.

På slaget nio skulle de båda regenterna med sina hov och livvakter mötas där.

Prinsessans hovstat, ministrar, livvakt och lakejer voro redan spridda i de olika hallarne och väntrummen.

I ett litet elegant väntrum befunno sig greven och grevinnan Halfort, samt komtess Dagmar och Harry. De senare stodo vid ett av fönstren. Han såg feberaktigt upprörd ut, liksom om han nyss erfarit någon viktig underrättelse, som var okänd för de övriga. Han sökte på allt sätt muntra upp den lilla trion, men utan att dock lyckas.

(Forts.)

FYRA ÅR VID FRONTEN.

Erfarenheter och iakttagningar ifrån min tjänstgöring som soldat i den canadensiska armén.

Av **John A. Hägglund.**

Revolutionen i Tyskland — Förberedelserna för triumfmarschen till Tyskland.

IL.

Revolutionen i Tyskland torde i sin helhet vara allmänt bekant för läsaren. Under min korta, men lärorika vistelse i Tyskland kom jag ofta i samspråk med olika personer och erhöll under sådana samtal en hel del fakta rörande revolutionen och med hopp om att det må bliva till intresse för läsaren skall jag meddela något härom.

Under den första veckan i november 1918 började revolutionens storm att allvarsamt rasa i det tyska kejsardömet. En del personer framlade en vädjan till det tyska folket om att de skulle genomdriva en patriotisk sammanslutning för att göra ett sista stånd emot den hastigt analkande olyckan; andra försökte att utmåla Ludendorff som en sorters "syndabock" men överallt var ett synbart svall av stigande missnöje och vrede emot kejsaren och den kejserliga familjen rådande. Kejsar Wilhelm hade själv tagit sin tillflykt till arméns huvudkvarter i Spa, men armén varken önskade eller kunde försvara honom. Socialdemokraterna i Tyskland, ledd av Scheidemann, påyrkade kejsarens abdikering och de voro understödda härutinnan av den stora massan av folket. Överallt var en panikliknande fruktan för en invasion rådande, särskilt i Bavarien, varest Österrikes fall satte innevånarne i fruktan att vilken timme somhelst få se de segerrika italienska trupperna på deras gator och gränder. En invasion var icke någonting förhoppningsfullt för det tyska folket när de ihågkommo de metoder som av dem begagnats i Belgium och Frankrike och när de reflekterade över att Tyskland för 4 år hade ödelagt stora landområden samt torterat folket av de makter som nu marscherade mot dess gränser.

Säregna tilldragelser inträffade också inom Tysklands egna gränser. Under de första dagarna av november hade det tyska admiralitetet gjort allting klart för en större sjöstrid. Den tyska högsjö-flottan beordrades ut, men den rörde sig icke. På grund av den 4-åriga overksamhet hade all disciplin ibland flottisterna försvunnit. **"Der tag"** hade kömmit, men icke den dag som tyska flottans officerare hoppats, väntat och sjungit om. **Tyska flottan hade brutit mot de oskrivna havslagarna och erhöll nu sin belöning.** Den 4 november hissades den röda flaggan på slagskeppet Kaiser. Myteriet spred sig till skeppsvarven och fabrikerna i Kiel, varest det alltid funnits ett mäktigt socialistiskt element. En styrelse av soldater, flottister och arbetare upprättades. Upprorsmännen togo därpå barrackerna och staden i besittning. Upproret spred sig som en löpeld till Hamburg, Bremen, Lybeck och närliggande hamnstäder, och betecknande nog var det soldater och sjömän som i varje fall ställde sig i spetsen. Deputationer av socialdemokrater skickades genast av guvernmentet till nämnda platser. Dessa lyckades att, för tillfället, återupprätta ordning, men villkoren på vilka fred baserades blev den gamla regimens ruin. I Köln och i Essen samt andra industriella städer förekommo allvarliga oroligheter och i varje fall riktades missnöjet mot det Hohezollerska huset. Kejsaren som förut blivit avgudad därför att han var upphovsmannen för "ett större Tyskland" var nu hotad av en nation som väckts från sina idyllska drömmar om storhet. Kejsardömets började nu att falla i stycken. De polska delegaterna från Posen och Silesien avskiljde sig från riksdagen och Schlewig fordrade frihet. Den disciplin som för generationer hade sammanbundit det tyska folket började nu att försvinna. Endast ett fåtal myterier liknande de vid de norra hamnstäderna förekomma. De gamla auktoriteterna helt enkelt försvunno i tystnad och den officiella maskinen fortsatte att arbeta dem förutan. Kungar och hov nedstörtades och de olika socialistgrupperna kommo tillsammans, antogo nya namn och skredo till sina sysslor. Ännu hade icke någonting inträffat som tydde på en verklig revolution, ingenting som inbegrep en sinnlig omvändning. I de djupa folkens led existerade en saktmodigt verkande vrede, men för stunden visade den sig icke i handlingar. Folket höll sig lungt under det att de åsågo hurusom de nya männen blandade de gamla korten. **Det var** viktigt för den nya regeringen att etablera ett pålitligt guvernement med vilket de allierade voro villiga att underhandla och för att bevara denna stabilitet måste de begagna sig av det gamla politiska maskineriet. Tyskland med sitt behov att inöva ett nytt populärt guvernement kunde icke improvisera en ny ordning på några timmar endast. Överallt i landet bildades s. k. "Arbetare och soldatråd," men ännu betydde dessa intet och höllos väl under kontroll.

Det vore av vikt för Tyskland att frigöra sig från alla den gamla regimens landsmärken. Bavarien tog ledningen härutinnan och den 8 november vid ett möte av "Arbetare- och soldat rådet," under ledareskapet av en polsk jude, Kurt Eisner, upphävdes Wittelsbach dynastien. I Frankfurt, Köln, Leijzig, Bremern, Hanover, Augsburg, och andra platser, blevo likadana råd bildade samt åtogo sig upprätthållandet av ordningen. Det var tydligt att dessa höllo sin makt i förvar för den kommande Tyska Socialistrepubliken. Lördagen den 9 var själva revolutionsdagen i Berlin. Grupper av soldater och enorma massor av arbetare paraderade gatorna under det att de sjöngo republikssånger. Nästan ingen skjutning förekom. Soldaterna bortkastade sina regementsmärken och sina järnkors. Varhelst man såg det kejserliga vapnet nedrevs det och den röda flaggan svajade från det kejserliga palatset, varest under första veckan av augusti 1914 kejsaren hade talat till en oerhörd mängd av sina lojala undersåtar.

De två socialistgrupperna kommo tillsammans och ett "råd av nationella ombud" bildades som bestod av tre majoritets socialister och tre minoritetsrepresentanter. För tillfället höllo sig extremisterna av spartacist gruppen, under ledning av Liebknecht och Rosa Luxemburg, i tystnad samt bidande sin tid. Allt var lugnt och ordningsfullt och för stunden syntes det som om omvälvningen nu var över. Trots det att revolutionen icke varit fullständig i allt hade dock mycket åstadkommits. **Den gamla absolutismen var borta** och monarki inom Tysklands gränser var nu en saga blott. I Bavarien, Saxen, Wyrtenburg, Mecklenburg, Hessen, Brunswick och Baden föllo dynasierna med knappast en protesterande röst, och med dem föllo de män som voro kungatronens stödjepelare, adelsmän och de industriella magnaterna som vunnit makt genom att hylla de olika monarkerna.

Med de mindre nedstörtades också de större. I Prins Marx's kungörelse den 9 nov. upplystes det om att kejsaren hade betänkt sig för att abdikera och att kronprinsen frånsagt sig alla krav som sin faders efterföljare. Med en revolution bakom sig och sina besegrare framför sig fanns ingen plats för den forne kejsaren inom Tysklands landamären. Han lämnade därför arméens högkvarter i Spa den 10, övergick den holländska gränsen och sökte skydd hos greve Bentinck i Amerongen. Kronprinsen liksom sin fader, fann också skydd i Holland.

Historien har icke ofta omtalat ett mer vanhedrande slut på en ärorik, men därskapsfull karriär. Den person som hade sagt sig vara "Guds vice konung" på jorden, och som hade skapat sig en makt vilken han påstod vara helig, visade mindre mod än den ringaste av hans soldater. Andra konungar och ledare som hava fallit hava varit nöjda med att gå ned i den ruin de skapat, men denne skådespelare med många roller, hade icke mod nog att stanna för ett dramatiskt slut. Hans lätt upprörda sinne, hans förvända fåfänga hade plågat världen under en generation och hade nu nedrivit resultatet av en Bismarks och andra tyska stormäns arbete. Tragiskt, i sanning var det översvallande tyska hoppet, men det var ingen tragedi i Wilhelm den II:dres fall. **Han som sökt att regera väriden smög sig från scenen liksom en utvisad skådespelare,** lämnande sina narrar att betala böterna. Lik Lucian's Peregrinus, hade Wilhelms liv regerats av en passion för notoritet; men olikt den gamle charlatanen, saknade han mod att avsluta sina bedrägerier på offentligt bål. **Hans högmod blev hans fall.**

Revolutionen fortskred icke i den fredliga anda med vilken den började. Striderna i Berlin och på andra platser emellan Spartacistgrupperna och andra politiska partier äro välbekanta för läsaren och det är därför överflödigt att nämna härom.

* * *

Omedelbart efter vapenstilleståndet vidtogos förberedelser för den s. k. triumfmarschen genom Belgien till Tyskland. Denna marsch arrangerades så att avansen av de olika Allierade arméerna skulle utföras i vissa, definitiva, stadjer, genom deras skilda verksamhetszoner. Den zon som således tilldelades den engelska armén sträckte sig från den front som hölls av britterna den 11 november och härifrån i östlig riktning till den tyska gränsen varest den fortsattes i nordöstlig riktning till dess att överfartspunkterna över Rhenfloden uppnåtts vid Köln.

Det blev bestämt att 2:dra och 4:de engelska arméerna skulle bliva hedrade med detta uppdrag. Dessa två arméer bestodo av 4 kårer vardera, och varje kår av 4 divisioner, således skulle en engelsk styrka på något över 100,000 man tjäna som en ockuperingsarmé. Som canadensarne tillhörde en av de nämnda arméerna blevo de utsedda att deltaga i triumfmarschen.

Från den 11 november till den 1 december voro vi ivrigt sysselsatta med att så mycket som möjligt frigöra våra uniformer, vapen o. s. v. från alla tecken av aktiv tjänstgöring. Våra knappar polerades, vagnerna målades, och våra vapen putsades. När vi den första december stodo färdiga för avresa, liknade vi mera en armé som icke utfört annat än vanligt militärarbete i fredstid, än den för några veckor förut så trasiga och nedsmutsade engelska armén. Men glittret och ståten voro blott en ytlig sådan. Våra knappar blänkte och våra uniformer voro rena under det att våra underkläder voro smutsiga och fulla av ohyra, ity att vi hade icke fått tillfälle att få ett bad eller rent ombyte för något över tre månader. Men vad betydde dessa soldaternas lidanden och obekvämligheter i jämförelse med den synliga ståten som hade till avsikt att injaga både skräck och beundran hos det tyska folket. Vid detta tillfälle besannades i mer än ett avseende det gamla ordstävet om att **allt som glittrar icke är guld.**

Nästa vecka. Genom Belgien till **Tyskland.**

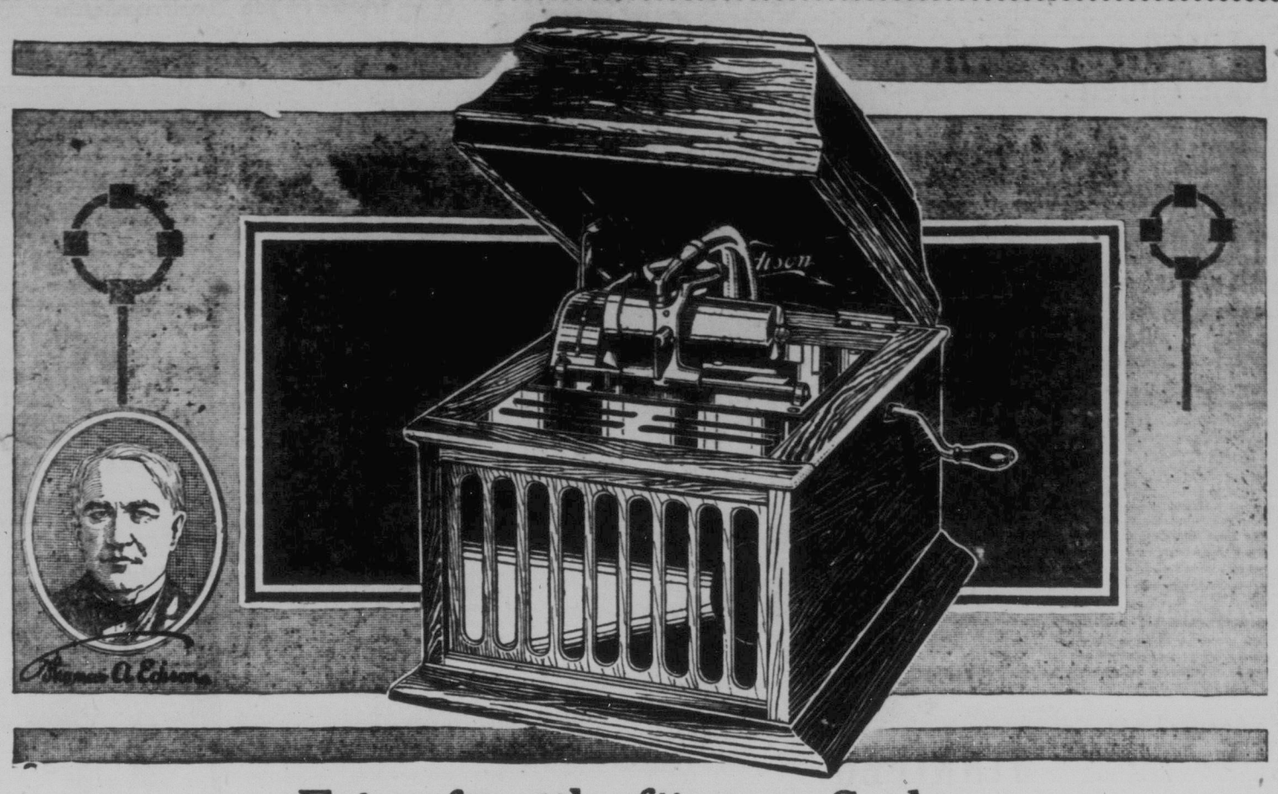

Fritt försök först - Sedan

Endast $1.00 ned

Balans i små månatliga avbetalingar.

Ett förvånansvärt anbud

Denna underbara New Edison Diamond Amberola — Mr Edisons nya fonograf med den nya diamont "Stylus Reproducer" samt 12 splitter nya Blue Amberol Indestructible fyra minuters rekord sända till eder på **absolut fritt försök.** Dessa rekord innefattas i utrustningen.

Om ni önskar behålla Mr. Edisons superba nya instrument efter det fria försöket, sänd oss endast $1. Betala balansen för den fullständiga utrustningen i små månatliga avbetalningar. (Se villkoren å kupongen nedan.)

Just tänk — en $1 avbetalning och några få dollars i månaden för att få denna utrustning av Mr. Edisons nye Amberola. Det **finaste** och **bästa,** som pängar kan köpa för mycket mindre än det pris, för vilket imitationer erbjudas. Ifyll just kupongen och insänd den. Inga pängar ned, intet C. O. D. Ni betalar oss intet för instrumentet eller rekorden, om ni ej beslutar att behålla utrustningen. Sänd kupongen idag.

Fullständigt lager av utländska rekord

Svenska	Böhmiska
Norska	Ryska
Polska	Ungerska
Franska	Tyska
Finska	

Ordra från denna Sida.

Sänd inga pängar — just ifyll kupongen härnedan och sänd den genast till oss. Vi skola sända er den fullständiga utrustningen genast. Underhåll er familj och edra vänner med de stora städernas senaste sång bravurnummer, lustiga trubadurstycken, grand opera samt komisk vaudeville.

Naturligtvis önska vi **ej** sända en utrustning till en person, som åtminstone ej har råd att betala i lätta avbetalningar (och då ni får ett fritt försök, är det underförstått, att ni **har råd** att behålla det.)

Likväl är ingen **under några obligationer** att behålla en utrustning om den ej är fullt tillfredsställande. Om det ej är just, vad ni önskar för ert hem, återsänd det **på vår bekostnad; ni** icke vi måste bedöma, vad Edison fonografen betyder för er och vi acceptera ert beslut glatt och utan frågor. HANDLA NU!

F. K. BABSON, Edison Phonograph Distributors, Dept. 4 S., 338 Portage Avenue, Winnipeg, Canada.
U. S. kontor: Edison Block, Chicago, Illinois.

Ingen obligation att köpa genom sända denna kupong — det är just en applikation för ett fritt försök

F. K. BABSON, Edison Phonograph Distributors, Dept. 4 S., 338 Portage Avenue, Winnipeg, Canada.

Bäste mr Babson: — Enligt ert anbud skulle jag önska höra mr. Edisons underbara fonograf i mitt hem på fritt försök. Om jag beslutar att behålla utrustningen, får jag privilegiet av det till ytterlighet billiga priset av $72.80 direkt från er på speciella villkor. Jag kommer endast överens om att prompt taga ut hela utrustningen från depoten, betala den lilla expresskostnaden och, om jag ej finner det fullt tillfredsställande, reserverar jag mig rätten att genast återsända det på er bekostnad. I annat fall sänder jag den första avbetalningen på $1.00 inom 48 timmar efter det fria försöket eller så snart som möjligt, i intet fall överstigande en vecka, samt vill därefter göra månatliga avbetalningar av $6.00 under 11 månader samt $5.80 för den 12:te månaden. Totalsumma $72.80. Hela utrustningen förblir er egendom tills den sista avbetalningen är gjord. (Detta anbud är ej öppet för någon under 21 år. Om ni är under 21 år, bed er far, mor eller förmyndare att ifylla denna kupong och underteckna för er.)

Mitt namn.....Adress eller R. F. D. No.....

Stad .....Provins eller stat.....Skeppa genom.....Express

Destignationsort.....Skeppa genom.....Sysselsättning .....

Ålder .....Gift eller ogift.....Om fast anställd för lön var god angiv det.....

Hur länge har ni bott i er granntrakt eller på er ort.....Om er adress möjligen kommer att ändras under nästa år, vad blir er nästa adress.....

REUMATISM.

En anmärkningsvärd hembehandling given av en som hade det.

Under våren 1893 attackerades jag av muskel- och inflammerande reumatism. Jag led så, under tre år som endast de, som hava det, veta. Jag försökte läkemedel efter läkemedel samt läkare efter läkare, men den lindring jag erhöll, var endast temporär. Slutligen fann jag ett läkemedel, som botade mig fullständigt och det har aldrig återkommit. Jag har gett det till flera, som voro fruktansvärt ansatta och även sängliggande i reumatism. Somliga av dem voro 70 till 80 år och resultaten voro desamma som i mitt fall.

Jag önskar varje lidande av dylika slag reumatism att försöka denna underbart helande kraft. Sänd ej en cent utan blott ert namn och adress och jag sänder det fritt att försöka. Sedan ni begagnat det och det visat sig vara det länge efterlängtade medlet att bli kvitt er reumatism, kan ni sända priset därför eller en dollar. Men förstå det, att jag ej önskar edra pängar, om ni ej är fullkomligt villig att sända dem. Är inte det rättvist? Varför lida längre, då lindring sålunda erfras er fritt? Uppskjut ej. Skriv idag.

Mark H. Jackson, No. 859 G. Durston Building., Syracuse, N. Y.
Mr. Jackson är ansvarig.
Ovanstående sannt.